

150.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lutego 1925 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Przyłubie Polskie w powiecie bydgoskim i wcieleniu go do gminy miejskiej Solec w tymże powiecie.

Na mocy § 2 ust. 3 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (zbiór praw prusk. art. 261) oraz § 2 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. prusk. str. 233) i art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Obszar dworski „Przyłubie Polskie” w powiecie bydgoskim o przestrzeni 153, 35, 25 ha, pozostałej po wydzieleniu z niego parcel gruntowych 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 18^{etc.}, 18^{28etc.}, 29^{etc.}, 29^{etc.}, 29^{etc.}, 30^{etc.}, 36^{etc.}, 49, 37—41, 50 — 58, $\frac{127}{43}$ i $\frac{25}{1}$ o łącznej przestrzeni 198,05, 66 ha i przydzieleniu ich do fiskalnego obszaru leśnego „Solec”, znosi się, a terytorjum wymienionego obszaru dworskiego włącza do gminy miejskiej Solec położonej w tym samym powiecie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1925 roku.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

151.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Przemysłu i Handlu

z dnia 18 lutego 1925 roku

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. o szacowaniu przedmiotów majątkowych oraz sposobu księgowania przy sporządzaniu bilansów otwarcia w złotych (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612), oraz zmiany rozporządzenia z dnia 21 września 1924 r. o ustanowieniu komisji dla dokonywania szacunku przedmiotów majątkowych przy sporządzaniu bilansów otwarcia w złotych (Dz. U. R. P. № 92 poz. 863).

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych oraz określeniu w złotych kapitałów własnych przedsiębiorstw obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

1) Wartość nieruchomości, maszyn, urządzeń technicznych i wogóle przedmiotów nieprzeznaczonych do zbytu, a potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa z wyłączeniem surowców, półfabrykatów i materiałów pomocniczych winna być określona w kwocie, nieprzekraczającej ceny nabycia, przeliczonej na złote z uwzględnieniem stanu używalności na dzień bilansowy.

2) Na wniosek osób zainteresowanych może być dokonane oszacowanie urzędowe przedmiotów majątkowych, wymienionych w ust. 1 niniejszego paragrafu.

3) W wypadku ustalenia wartości przedmiotów majątkowych w drodze oszacowania urzędowego może być do bilansu otwarcia wstawiona najwyższa wartość oszacowania bez względu na cenę nabycia.

4) Za cenę nabycia obiektów nabytych za akcje lub udziały własne, względnie wniesionych jako aport, przyjmuje się cenę nabycia tych obiektów przez zbywcę, względnie oszacowanie urzędowe (ust. 2 niniejszego paragrafu).

§ 2. § 4 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. uzupełnia się w sposób następujący:

Przy uwzględnieniu jednakże wypadków, przewidzianych ust. 4 § 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542).

§ 3. § 6 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Wartość walut zagranicznych oraz należności i zobowiązań w tych walutach winna być obliczona podług przeciętnego kursu giełdowego”.

§ 4. Przedsiębiorstwa, mające zobowiązania w walutach zagranicznych zaciągnięte jednak przed wojną, o ile spłata tych zobowiązań została rozłożoną na mocy układu z wierzycielami na raty amortyzacyjne, mogą do bilansów otwarcia w złotych bez uszczuplenia kapitału własnego przyjąć po stronie aktywów, do wysokości tych zobowiązań, pozycję do stopniowego umorzenia.

Pozycja ta winna być umarżaną równolegle w terminie płatności zobowiązań.

O ile pozycja do stopniowego umorzenia dosięga połowy kapitału własnego przedsiębiorstwa — aż do czasu umorzenia tej pozycji przedsiębiorstwo nie powinno wypłacać dywidendy, o ile zaś pozycja ta nie dosięga połowy kapitału własnego, dywidenda może wynosić najwyżej 6 od sta rocznie.

Paragraf niniejszy nie ma zastosowania do przedsiębiorstw bankowych.

§ 5. Ustęp a) § 3 rozporządzenia z dnia 21 września 1924 r. skreśla się.

§ 6. Do ustępu 2 § 4 rozporządzenia z dn. 21 września 1924 r. dodaje się na końcu: „oraz współczesne koszty budowy z uwzględnieniem zużycia”.

§ 7. Zdanie pierwsze § 5 rozporządzenia z dn. 21 września 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące: „Wynagrodzenie dla rzeczoznawców ustala się w ten sposób, że o ile szacunek nie przekroczy 2.000.000 zł. wynagrodzenie wynosić będzie 1 zł. od tyciąca, o ile zaś szacunek przekroczy powyższą

kwotę—od przewyżki liczone będzie 50 gr. od tysiąca.
Najniższe wynagrodzenie wynosi 500 zł.”.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

152.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 27 lutego 1925 r.

w sprawie wymiany ostemplowanych tytułów przedwojennego długu niezabezpieczonego austriackiego i węgierskiego na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier (Dz. U. R. P. № 45, poz. 269) oraz §§ 1—4, 11 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przeliczeniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciąży na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028), zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do art. 203 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Austrią, podpisanego w Saint Germain en Laye 10-go września 1919 roku oraz zgodnie z postanowieniem art. 3 aneksu do art. 186 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Węgrami, podpisanego w Trianon 4 czerwca 1920 r., Państwo Polskie przejmuje odpowiedzialność za tytuły przedwojennego niezabezpieczonego długu państwowego austriackiego i węgierskiego, zarejestrowane i ostemplowane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 10 maja 1921 r., względnie zarejestrowane zagranicą i wydane Państwu Polskiemu do ostemplowania zgodnie z postanowieniami umów i porozumień między państwowych oraz powołanej ustawy. Postanowienie to dotyczy tytułów długu, wyszczególnionych jak niżej:

1) 4% austriacka renta złota (4% österr. steuerfreie Goldrente auf Grund des Gesetzes vom 18 März 1876);

2) 4% węgierska renta złota (4%—al aranyban kamatozo magyar járádek kölscön—arany járádek);

3) 4½% austriackie bony skarbowe z roku 1914 (4½% österr. steuerfreie Staatsschatzanweisungen vom J. 1914) o ile nie zostały wylosowane w czasie przed r. 1921;

4) 4½% węgierska renta z roku 1913 (1913 ewi 4½%—al kamatozo magyar járádek kölscön);

5) 4½% węgierska renta amortyzacyjna z 1914 r. (1914 ewi 4½%—al kamatozo magyar törlesztéses járádek kölscön);

6) 4.2% austriacka jednolita renta z kuponami płatnymi w srebrze 1 kwietnia i 1 października (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868);

7) 4.2% austriacka jednolita renta z kuponami płatnymi w banknotach 1 lutego i 1 sierpnia (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868);

8) 4% austriacka konwertowana jednolita renta z kuponami płatnymi w srebrze 1 stycznia i 1 lipca (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868 umgewandelt gemäss dem Gesetze vom 16 Februar 1903 in eine mit jährlich 4% in Kronenwährung verzinsliche steuerfreie Staatsschuldverschreibung);

9) 4% austriacka konwertowana jednolita renta z kuponami płatnymi w banknotach 1 maja i 1 listopada (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868, umgewandelt gemäss dem Gesetze vom 16 Februar 1903 in eine mit jährlich 4% in Kronenwährung verzinsliche steuerfreie Staatsschuldverschreibung);

10) 4% austriacka renta koronowa z kuponami płatnymi 1 marca i 1 września (steuerfreie 4% Staatsrentenanleihe der im Reichsrat vertretenen Königreiche und Länder);

11) 4% austriacka renta czerwcowa z kuponami płatnymi 1 czerwca i 1 grudnia (steuerfreie 4% Staatsrentenanleihe der im Reichsrat vertretenen Königreiche und Länder ausgegeben 1912);

12) 3½% austriacka renta inwestycyjna z kuponami płatnymi 1 lutego i 1 sierpnia (steuerfreie 3½% Staatsrentenanleihe der im Reichsrat vertretenen Königreiche und Länder);

13) 4% węgierska renta koronowa (4%—al kamatozo magyar járádek kölscönkorona járádek);

14) 4% węgierska pożyczka indemnizacyjna (4% al kamatozo magyarorszagí földrehermen tésitési kölscön) z r. 1889;

15) 4.36% pożyczka Towarzystw Ubezpieczeń z r. 1912.

§ 2. Tytuły objęte postanowieniem paragrafu poprzedniego podlegają wymianie na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej, emitowanej w myśl postanowienia § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przeliczeniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27, poz. 274), z zachowaniem postanowień paragrafów następujących niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Obligacje 4% austriackiej renty złotowej oraz 4% węgierskiej renty złotowej (§ 1 p. 1 i 2) podlegają wymianie po kursie 30 zł. za 100 kor. t. zn. w uwzględnieniu relacji 42 florenów = 100 koron po kursie 71.43 zł. za 100 florenów. Kupony zaległe przy austriackiej rencie złotej za czas od 1 kwietnia 1920 r. do 31 grudnia 1924 r. oraz kupony zaległe przy węgierskiej rencie złotej za czas od 1 lipca 1921 r. do 31 grudnia 1924 r. podlegają wymianie na obligacje pożyczki konwersyjnej przy zastosowaniu tego samego kursu przeliczenia, to jest